

Παράγοντες κινδύνου για αυξημένη θνητότητα σε βαρέως πάσχοντες ασθενείς με COVID-19 στη Λομβαρδία της Ιταλίας

Σε πρόσφατη δημοσίευση στο περιοδικό JAMA Internal Medicine (G. Grasselli et al. JAMA Intern Med 15 Jul 2020 doi:10.1001/jamainternmed.2020.3539) οι Grasselli και συνεργάτες διερεύνησαν την παρουσία ανεξάρτητων παραγόντων κινδύνου που σχετίζονται με θνησιμότητα των ασθενών με COVID-19. Οι Ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, **Ιωάννης Ντάνας**, **Μαρία Γαβριατοπούλου** και **Θάνος Δημόπουλος**, Καθηγητής Θεραπευτικής και Πρύτανης ΕΚΠΑ, συνοψίζουν τα ευρήματα αυτής της μελέτης. Οι ασθενείς ήταν βαρέως πάσχοντες και νοσηλεύονταν σε μονάδα εντατικής θεραπείας στη Λομβαρδία της Ιταλίας. Πρόκειται για μια αναδρομική μελέτη που συμπεριέλαβε δεδομένα από 3988 διαδοχικούς βαρέως πάσχοντες ασθενείς με εργαστηριακά επιβεβαιωμένη διάγνωση COVID-19 (PCR σε ρινοφαρυγγικά επιχρίσματα) που νοσηλεύτηκαν σε μονάδα εντατικής θεραπείας από τις 20 Φεβρουαρίου έως τις 22 Απριλίου 2020. 3988 ασθενείς με μέση ηλικία τα 63 έτη συμπεριελήφθησαν στη μελέτη. 3188 (79,9%) ήταν άνδρες και 1998 (60,5%) είχαν τουλάχιστον μία συννοσηρότητα. Κατά την εισαγωγή στη μονάδα εντατικής θεραπείας, 2929 ασθενείς (87,3%) χρειάστηκαν επεμβατικό μηχανικό αερισμό. Η μέση παρακολούθηση ήταν 44 ημέρες, ενώ ο διάμεσος χρόνος από την έναρξη των συμπτωμάτων έως την εισαγωγή στη μονάδα εντατικής θεραπείας ήταν 10 ημέρες. Η μέση διάρκεια παραμονής στη μονάδα εντατικής θεραπείας ήταν 12 ημέρες και η μέση διάρκεια της παραμονής σε επεμβατικό μηχανικό αερισμό ήταν 10 ημέρες. Η στατιστική ανάλυση ανέδειξε ως ανεξάρτητους προγνωστικούς παράγοντες κινδύνου που σχετίζονται με αυξημένη θνησιμότητα τη μεγαλύτερη ηλικία, το άρρεν φύλο, την ανάγκη για υψηλές ροές οξυγόνου (Fio₂) και για υψηλή θετική τελο-εκπνευστική πίεση, τις χαμηλές τιμές του δείκτη PaO₂:Fio₂ κατά την εισαγωγή στη μονάδα εντατικής θεραπείας, καθώς και το ατομικό ιστορικό χρόνιας αποφρακτικής πνευμονικής νόσου, υπερχοληστερολαιμίας και διαβήτη τύπου 2. Αξίζει να σημειωθεί ότι κανένα φάρμακο, συμπεριλαμβανομένων των αναστολέων του μετατρεπτικού ενζύμου και των αποκλειστών υποδοχέων της αγγειοτενσίνης, δε συσχετίστηκε ανεξάρτητα με τη θνησιμότητα. Συμπερασματικά, σε αυτή την αναδρομική μελέτη που συμπεριέλαβε βαρέως πάσχοντες ασθενείς με COVID-19 που νοσηλεύτηκαν σε μονάδα εντατικής θεραπείας στη Λομβαρδία της Ιταλίας, οι περισσότεροι χρειάστηκαν μηχανική αναπνευστική υποστήριξη, ενώ το ποσοστό θνησιμότητας ήταν υψηλό. Η έγκαιρη αναγνώριση παραγόντων κινδύνου για αρνητική έκβαση της λοίμωξης είναι απαραίτητη για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των ασθενών αυτών.